

-
12 januari

'UW KONINKRIJK KOME'

Lukas 10, vers 1 t/m 24

In deze preek wil ik met u stilstaan bij een stukje uit het Onze Vader, namelijk het gebed: 'Uw Koninkrijk kome'. 'Laat Uw Koninkrijk komen.' Wat betekent het om dit te bidden? En dan bedoel ik niet alleen 'wat betekenen die woorden precies die wij misschien wel elke dag bidden, 'Uw Koninkrijk kome'?', maar ik bedoel ook 'wat heeft het te betekenen als wij tot God bidden of Zijn Koninkrijk zal komen'? Het is namelijk niet zomaar iets wat je gedachteloos kan bidden. Dit bidden – Uw Koninkrijk kome - dat is een gevaarlijk iets, zo heeft eens een theoloog gezegd. Nu, alle reden om ons eens in te verdiepen...

Laat Uw Koninkrijk komen... Gods Koninkrijk, dat was het grote thema waar Jezus over sprak, toen Hij hier op aarde met Zijn discipelen het land Israël doortrok. De Heere Jezus heeft over niets meer gesproken dan over het Koninkrijk van God. Het is ook het thema van veel gelijkenissen: 'het Koninkrijk van God is als een mosterdzaadje, of: als een heer die zijn knechten erop uit zond enz. Johannes de Doper was begonnen om als profeet van God dit Koninkrijk van God bij zijn volk onder de aandacht te brengen. 'Bekeer je, want het Koninkrijk van God is nabij gekomen', zo was zijn boodschap.

Jezus heeft deze woorden overgenomen. En onderweg heeft Jezus Zijn leerlingen opgedragen om dat Koninkrijk van God aan te kondigen. En later heeft Hij nog eens zeventig andere mensen opgedragen die ditzelfde overal moesten gaan vertellen. Het Koninkrijk van God moest overal aangekondigd worden! Wat was dat nu opeens? Want God was altijd al

Koning, Hij was Koning, is Koning en deze wereld zal altijd Zijn Koninkrijk zijn. Ook de psalmen die wij hebben gezongen, die eeuwen voor Jezus' komst zijn geschreven, spraken al over Gods Koninkrijk dat heel de aarde omspant, dat heel de werkelijkheid beslaat. Nu, dat Gods Koninkrijk nabij is gekomen betekent inderdaad niet dat God nu eindelijk Koning zal worden, dat Hij eindelijk Heerser zal zijn over deze aarde, nee, dat was Hij al. Maar: *Gods Koninkschap zal weer opnieuw zichtbaar zal worden op deze wereld.* Jezus en Johannes de Doper en ook al die discipelen kondigden aan dat het binnenkort weer duidelijk zal worden Wie hier op deze wereld de ware Machthebber is.

Het is als met die jongen, die door zijn ongeluk zo was toegetakeld: wat zag hij eruit: blauw, hij moest in het gips, hechtingen hier en daar. Maar na een paar maanden en een paar medische ingrepen verder was hij er weer. 'Was hij er weer'? Hij was er heel die tijd al toch? Ja, maar nu was hij er weer, zoals hij wezen moest: gaaf, gezond, geheeld. ... Nu, zo is het ook met het Koninkrijk

van God. God is in Zijn Zoon Jezus ook begonnen met Zijn 'medische ingreep', want wat was deze aarde toegetakeld..., gehavend..., kapotgemaakt..., ziek..., doodziek... De komst van Jezus betekende voor de gehavende wereld herstel, genezing, redding. Een genezen, geheelde wereld waarin God echt Koning zal zijn. Vandaar ook de bede hieraan voorafgaand in het Onze Vader: 'Uw Naam worde geheiligd.' Een vernieuwde wereld waarin God 'alles in allen zal zijn', zoals Paulus dat noemt. Een wereld die helemaal volgens Gods Koninklijke bedoelingen zal zijn: vol van recht en rechtvaardigheid (want: Gods Koninkrijk en Zijn gerechtigheid). Een wereld vol van vrede. ('Ere zij God en vrede op aarde'). Een wereld vol van genade en barmhartigheid..., vol van geloof, hoop en liefde. Alles van deze wereld zal op de kop gezet worden. Alle machten die ons omringen en ons in de greep houden en ons verleiden en verdwazen zullen van hun macht worden beroofd. Ze zullen hun greep op deze wereld verliezen. Deze woeste, donkere aarde, vol van leegheid, zal weer gevuld worden met Gods Scheppings-gaven. Alle wezens zullen God eensgezind en veelstemmig God de eer brengen, omdat Hij de Koning is van alles wat leeft.

Nu, dat Koninkrijk is dus nabij gekomen in Jezus. Het was er altijd al. Maar het is weer opnieuw gebracht, als nieuw, genezen, geheel! En het zal straks helemaal tot voltooiing worden gebracht. En tot die tijd van straks bidden wij als kerk: 'Uw Koninkrijk kome', 'laat dat Koninkrijk van U komen, Heere God!'

Je zou je natuurlijk kunnen afvragen waarom je daar elke

dag met het Onze-Vader om zou moeten bidden, want dat Koninkrijk, dat is helemaal Gods werk, dat zal echt wel komen, het zal komen op Gods tijd en het zal werkelijkheid worden op Gods manier. God heeft het natuurlijk niet nodig om daar elke dag door u en mij aan herinnerd te worden.

Maar weet u wat het is? *Wat zou God het prachtig vinden als u, jij en ik elke*

dag ons verlangen uitspreken... ons verlangen naar dat Koninkrijk van Hem... en onze verwachting ook..., onze hoop... Bidden dat is dan ook niet: God helpen herinneren dat Hij zou moeten... Nee, bidden, dat is: je richten op de dingen waar God op is gericht. Met God mee verlangen..., je verwachting daarvan en je hoop uitspreken, je vertrouwen op God belijden... en misschien ook *de vreugde alvast proeven door Gods Koninkrijk op de lippen te nemen.* 'Laat Uw Koninkrijk komen, Heere!' Bidden zorgt er niet altijd voor dat Gods weg zich ombuigt naar jou toe, naar jouw verlangens, maar wel dat jij al biddende je naar Gods weg toebuigt en dat je met God mee gaat lopen, op Zijn weg.

En daar van zien wij een heel mooie illustratie in het Bijbelgedeelte van Lukas 10. Jezus is bezig om overal in woord en daad te verkondigen: Gods Koninkrijk is nabij gekomen. Er komt zoiets groots en kostbaars aan! Een grote oogst, zo noemt Jezus het beeldend. Nou, dat moet de verwachting gespannen maken bij al die luisteraars

die toen voor hun leven zo afhankelijk waren van de opbrengst van hun eigen stukje land. Een grote oogst! Maar... 'de oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinig', zegt Jezus. Tja, je kunt zoveel op het land hebben staan, maar als je te weinig handen hebt om het van het land af te halen, dan heb je er niets aan. 'Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in zijn oogst uitzendt (vers 2)', zo spoort Jezus aan. 'Vraag God erom dat Hij ervoor zorgt dat er voldoende medewerkers zijn voor die beweging van Gods Koninkrijk.' En wat staat er dan in het volgende vers? 'Ga heen, zie, Ik zend jullie...' Die 70 mensen, waar Jezus nu tegen aan het spreken was over de grote oogst van Gods Koninkrijk..., ze hadden hun handen nog niet gevouwen om te gaan bidden voor werkers in Gods Koninkrijk, of zij werden er zelf op uit gestuurd. Zij waren blijkbaar zelf die arbeiders die zich op die oogst moesten gaan richten. *Zij waren per direct hun eigen gebedsverhoring!*

Nu, dat is het gevaarlijke van het gebed 'Uw Koninkrijk kome', waar ik mee begon: dat gebed kan je niet aan tafel bij het eten bidden en de volgende dag gewoon weer, zonder dat je erin meegenomen wordt. Dat kan gewoon niet. Nee, als het goed is, wekt dit gebed je verlangen op naar Gods Koninkrijk, spreek je daar je hoop en je verwachting in uit, je vertrouwen... *en terwijl je misschien nog aan het bidden bent, word je er zelf op uitgezonden om voor dat Koninkrijk te gaan in je leven...*, om je laarzen aan te doen en je schop te pakken, want jij, u, bent nodig voor de oogst.

Dat vind ik zo mooi aan die 70 mensen. (Of misschien waren het er 72, zoals andere Bijbelvertalingen hebben.) Dat vind ik zo mooi aan die 70 mensen: ik zou niet weten wie het geweest zijn. Ik lees geen bekende namen, geen namen die ik op voorhand wel zou kunnen hebben bedacht voor deze taak, nee, ik lees helemaal geen namen. Het waren dus mensen die later, na hun taak voor het Koninkrijk zo goed en zo kwaad het ging volbracht te hebben, in de maalstroom van de tijd zijn verdwenen. Het waren waarschijnlijk dus gewone mensen, zoals..., ja zoals u, jij en ik. Vul daarom maar je eigen naam in bij die 70. God heeft een taak voor je. Dat Koninkrijk waar wij elke zondag om bidden en waar je misschien wel elke dag aan tafel om bidt: u/jij wordt daarvoor ingeschakeld. Ik citeer kardinaal Ratzinger, wijlen paus Benedictus, die het veel mooier kan zeggen dan ik. Hij schreef: 'als wij bidden om het rijk van God, dan vragen wij aan Jezus *'maak ons tot de uwe, Heer; doordring ons, leef in ons.'*

Met recht een gevaarlijk gebed, een gebed waarvan je echt moet beseffen wat je eigenlijk bidt.

Maar laten wij eens kijken naar die mensen die van Jezus de opdracht kregen om te bidden en die op hetzelfde moment erop uit werden gestuurd om zelf aan de verhoring van het gebed een bijdrage te leveren...

Het waren er dus zo'n zeventig..., nou, dat is nogal een aantal... Die zeventig mensen moesten in tweetallen eropuit gaan, want met twee of drie getuigen was een getuigenverklaring rechtsgeldig volgens het Joodse recht. Maar dat betekent dus dat er naast de zending van de twaalf discipelen nog eens 35 of 36 tweetallen alle kanten opgingen om het Koninkrijk van God in de regio te gaan verkondigen. Dat aankondigen van Gods Koninkrijk heeft blijkbaar haast... Nu, dat zie je ook wel aan de instructies die Jezus geeft: geen ballast meenemen. Vers 4: neem geen beurs, geen reiszak en geen sandalen mee. Niet je halve huis op je rug meedragen. En ook:

niemand groeten onderweg. Dat klinkt misschien wat onaardig – niet zo christelijk toch? - maar het probleem was: de oosterse manier van groeten was in die tijd heel uitgebreid. Groeten, dat was niet simpel even je hand opsteken, nee, dat is uitgebreid naar elkaar vragen. Maar daardoor zou men heel veel tijd verliezen. En nog een instructie van Jezus: als men een stad binnenkomt, dan moet men niet dan weer daar en dan weer daar zich laten uitnodigen om mee te eten en te overnachten. Nee, want ook de oosterse gastvrijheid was altijd heel uitgebreid. Daarom moest men één huis men uitkiezen voor logies en ontbijt, want men moest geen tijd verliezen door elke keer weer al die gastvrijheidsrituelen in elk huis te ondergaan.

Mooi hè: Jezus roept op om je te haasten. Ik word vaak teruggefloten thuis en in mijn werk, omdat ik niet kan stilzitten en alles wil op tijd wil doen enzovoort, maar nu heb ik dus een tekst gevonden om mij te verdedigen: 'haastige spoedig is geweldig goed! ... O.k., volgens mij bedoelde Jezus iets anders te zeggen... Volgens mij kan je al die instructies van Jezus naar het nu doorvertalen met de eenvoudige vraag: 'waar ligt je focus in het leven?' Zorg er alsjeblieft voor dat je niet al teveel ballast meedraagt in het leven. Echt, zoveel heb je niet nodig voor onderweg in je leven. Het kost alleen maar tijd en energie. En de hemelse Vader zal voor ons zorgen, dat weten we toch? Draag niet teveel ballast mee onderweg, zo roept Jezus op. En laat je niet steeds onderweg in het leven ophouden, afleiden. Er zijn zoveel prikkels, zoveel aandachtsvelden, zoveel dingen waar je mee bezig kan zijn – en natuurlijk kan je ook niet alles zomaar aan de kant schuiven: de zorg voor je ouders, de zorg voor het gezin, je taken in de kerk, je werk, je studie, het vraagt best veel van ons – maar *houd je focus vast*: het Koninkrijk van God is nabij gekomen. *Dat moet de wereld in!* Zitten wij soms avonden te vergaderen over hoe het moet met de gemeenten..., urenlang te praten over wat voor liedjes we tijdens de dienst moeten zingen of niet..., of zijn wij thuis maanden bezig met de verbouwing van ons huis..., of dagen met onze hobby's, of met weet ik wat..., het is allemaal niet fout hoor, maar...: we hebben geen tijd te verliezen, mensen!

Ik vind het wel heel sterk en confronterend eigenlijk: terwijl wij ons soms afvragen waar dat Koninkrijk van God nu blijft..., waarom God zo lang op zich laat wachten met die prachtige toekomst..., krijgen wij vanmiddag als een boemerang terug: *maar jullie moeten haast maken!* Je kunt wel bidden 'Uw Koninkrijk kome', maar ga er eerst eens zelf op uit om dat Koninkrijk in woord en daad aan te kondigen.

Maar nog iets anders...: ik had een paar woorden overgeslagen die Jezus uitsprak bij het in dienst stellen van die zeventig mensen. Jezus zei tegen hen inderdaad: 'Ga heen, zie Ik zend jullie', maar de zin ging nog verder (vers 3): 'ga heen, zie, Ik zend jullie *als lammeren te midden van de wolven*'.

Nu, wat wolven voor roofzuchtige dieren zijn, dat weten wij inmiddels in Nederland. Zelfs in onze eigen provincie is de wolf gesignaleerd. We zijn bekend geraakt met het fenomeen 'wolf'. En ook hoe zij met lammetjes omgaan, is bekend. Maar dat komt dan binnen hè: 'ga heen, zie, Ik zend jullie als lammeren te midden van de wolven'... Maar dat kunt u toch niet doen, Heer? Dat is toch wreed? Dan houdt men toch geen kudde meer over? Dan is het gedaan met ons!

'Ga heen, zie, Ik zend jullie als lammeren te midden van de wolven'. Het enige wat ik kan bedenken wanneer dit niet wreed en onverstandig zou zijn, dat is als degene die dit zegt, zelf als een lam voorop zou gaan. Nu, dat is gebeurd. Deze Jezus – 'de Heere', zo spreekt Lukas eerbiedig over Hem – is als een Lam voor ons geslacht. Hij heeft Zich door de wolven laten grijpen. De machtige Heer is als een weerloos Lam de weg voor ons gegaan, de weg van het Koninkrijk..., om door Zijn verwondingen ons genezing te brengen..., om door Zijn sterven het Koninkrijk van God nieuw leven te geven. En Hij roept ons nu op om die weg van het Koninkrijk te gaan, achter Hem aan. Want Gods Koninkrijk in deze wereld komt niet met geweld, of met verbluffende campagnes, of met een en al vrolijkheid en lichtvoetigheid. Ik citeer nog even die theoloog die het gebed 'Uw Koninkrijk kome' een gevaarlijk gebed noemde, professor van de Beek. Hij schrijft: *'Voor wie een groot festijn verwacht, is het Koninkrijk van God een teleurstelling. Voor wie op aarde een vrede rijk tot stand wil brengen, geeft het slechts frustratie. Voor wie zich veilig uit de wereld wil terugtrekken wordt de rust hard verstoord. In de wereld zullen christenen verdrukking hebben en met de doop gedoopt worden waarmee de Heer gedoopt is. Daarom is het bidden van deze bede een gevaarlijke daad. Wie echter met Hem de beker (= de beker van het lijden) drinken, die zingen mee in het grote koor ter ere van het Lam.*

Het Koninkrijk van God zal in deze wereld waarschijnlijk nooit opzienbarend worden, niet door massa's mensen respect worden betoond, het zal vaak allemaal wat verborgen zijn, misschien ook wat tegenstrijdig lijken allemaal, en vooral: heel kwetsbaar. Als je hoort hoe Jezus in de Bergrede uitlegt wat de grondregels zijn van Gods Koninkrijk en hoe deze grondregels botsen op de wereld waarin wij leven (ik heb deze regels afgelopen woensdag met een aantal senioren uit de Ichthus en de Hoeksteen besproken op onze Bijbelkring): in tegenstelling tot vergelding en wraak koesteren, worden degenen die om Gods Koninkrijk bidden en daarna verlangen, oproepen om geen weerstand te bieden, om zelfs de ander de andere wang toe te keren. ... In tegenstelling tot het staan voor je eigen rechten, wordt van ons uitgezonden een gunnende houding verwacht. In tegenstelling tot het gaan voor je eigen belangen, wordt van ons verwacht om de belangen van een ander hoger te achten dan die van jezelf. ... In tegenstelling tot je eigen eer en naam: het heil van de ander. Zo, op deze manier, krijgt het Koninkrijk van God in deze wereld vorm. Maar het zal vaak niet opgemerkt worden, niet hoge ogen gooien.... en het is natuurlijk op deze manier een gemakkelijke prooi voor de gulzige wolven op deze wereld die nooit genoeg hebben. Wil ik wel dat dit Koninkrijk van God op deze manier in mijn leven zichtbaar zal worden? 'Laat Uw Koninkrijk komen, Heere, ook in mijn leven...?'

Maar dan nog iets anders tenslotte... Als die zeventig zo op weg gaan, alle overvloedige bagage aan de kant gezet, geïnstrueerd om niet zich niet te laten afleiden, gewaarschuwd dat zij lammetjes te midden van wolven zullen zijn, als zij op weg gaan, dan is het geweldig! Ze komen zelfs helemaal opgewonden bij Jezus terug om Hem te vertellen hoe het is gegaan. Wat is dat? Nu, ze zijn in Naam van hun Zender op pad gegaan. 'Wie naar jullie luisteren, die luisteren naar Mij', zo had Jezus hen verteld. In die Naam van Jezus mochten zij grote dingen

tot stand brengen. Zieken genezen. En – zo kwamen zij tot hun eigen verrassing er achter (vers 17): zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen! Dat is het geheim van de kracht van Jezus' volgelingen, het geheim van hun vasthoudendheid, de vreugde, de hoop die zij hebben: zij mogen gaan in Jezus' Naam. Onder Zijn gezag, met Zijn bescherming, zelfs met Zijn autoriteit.

Het is wel een beetje ingewikkeld hoor... Want ik kan niet goed uitleggen waarom er bij ons dan niet zo heel veel genezingen zijn in Jezus' Naam en waarom in onze tijd zo weinig demonen worden uitgedreven. Deze vraag vraagt een aparte preek of thema-avond. Maar laten wij niet vergeten dat al die wonderlijke dingen in Gods hand zijn en dat God beslist waar en in welke tijd het goed is om zulke tekenen te laten zien. Ik denk dat dat de reden is waarom op zendingsvelden meer van die wonderlijke tekenen te zien zijn dan bij ons. En dat daarom in de begintijd van de Kerk de genezingswonderen misschien meer zijn geweest, dan in onze tijd waarin wij zo'n indrukwekkende gezondheidszorg hebben. Maar dat gezegd hebbend: aar besef dus wel wat het betekent dat Jezus ons uitzendt om in Zijn Naam ambassadeurs van dat Koninkrijk te zijn. Je bent en blijft dan nog steeds een kwetsbaar lammetje, maar besef hoe jouw woorden genezend kunnen zijn voor een ander. Hoe uw gunnende houding de ander tot bloei kan brengen, of tot inkeer misschien. Besef hoe jouw daden, dat wat je doet, door God kan worden gebruikt om tekenen van Zijn Koninkrijk op te richten. En wat voor een kracht uw gebed kan hebben.

Als wij zo in Jezus' Naam op weg gaan, dan worden inderdaad mensen bevrijd. En dan zullen demonen en welke machten dan ook worden ontwapend. Dan zal er genezing plaatsvinden. Dan zal Gods Koninkrijk in al Zijn kwetsbaarheid en tegelijkertijd al Zijn heerlijkheid zichtbaar worden.

De discipelen werden er zo gelukkig van wat zij onderweg mochten tegenkomen. En wat ik zo indrukwekkend vind: Jezus verheugde Zich met hen mee. Er staat in vers 25: op dat moment verheugde Zich Jezus in de geest (de Heilige Geest) en Hij zei: 'Ik dank U, Vader! Prachtig hè? Jezus staat te jubelen (want zo moet je dat werkwoord 'verheugen' lezen)! Jezus jubelt het uit, als die 70 zijn teruggekomen en verslag doen. Zou Hij hebben gedanst, of geklapt, of gelachen, of dat alles bij elkaar misschien? Jezus is zo gelukkig...! En de Vader en de Geest met Hem. Wat wordt er een geluk en vreugde gedeeld tussen Vader, Zoon en Heilige Geest... en samen met die eenvoudige zeventig mensen die in Jezus' Naam op weg waren gegaan. Hier was al een stukje van Gods Koninkrijk zichtbaar geworden.

Nu, ik wens u en mij toe dat ook wij van die momenten mogen hebben dat Gods Koninkrijk zal doorbreken in onze wereld... dat die kracht, die liefde, die majesteit, die vrede van God tastbaar zal worden in en door ons heen... Laten wij er dagelijks om bidden, tot het straks volmaakt zal zijn: *Laat Uw Koninkrijk komen, Heer!*